

Εγκύκλιος του Νεαπόλεως Βαρνάβα για τον Δεκαπενταύγουστο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως](#)

Σε κλίμα αβεβαιότητας θα γιορτάσουμε φέτος το “Πάσχα του Καλοκαιριού” τονίζει ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας](#) στην εγκύκλιο του για τον Δεκαπενταύγουστο, αναφερόμενος στους πολέμους, τις ασθένειες, αλλά και τις πυρκαγιές που πλήττουν τη χώρα.

Η Παναγία, τόνισε ο Σεβασμιώτατος “έζησε τον ανθρώπινο πόνο με ακραίο και βίαιο τρόπο και η εσωτερίκευση του πόνου και της οδύνης την έκαναν Πλατυτέρα των Ουρανών, μητέρα Μεγαλόψυχη, Μάνα του γένους των ανθρώπων και του κόσμου”.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Άγαπητοί μου αδελφοί, Ἐορτάζουμε καί φέτος τήν Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἑορτάζουμε καί φέτος τήν ἱερά μνήμη της σέ δύσκολες κοινωνικές συγκυρίες. Ἐορτάζουμε καί φέτος τό «Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ» μέσα σέ κλίμα ἀβεβαιότητας, πολέμων, ἀκαταστασίας, σύγχυσης, ὀδύνης, στεναγμοῦ, ἀσθενειῶν καί δυστυχῶς φωτιᾶς. Ἡ πατρίδα μας καί φέτος δοκιμάστηκε καί δοκιμάζεται ἀπό καταστροφικές πυρκαγιές, πού προκάλεσαν μεγάλο πόνο.

Ἡ Παναγία ἔζησε τόν ἀνθρώπινο πόνο μέ ἀκράϊο καί βίαιο τρόπο. Γνώρισε τό ἀφιλόξενο καί τήν περιφρόνηση τῶν ἀνθρώπων τῆς Βηθλεέμ, τόν διωγμό καί τήν προσφυγιά στήν Αἴγυπτο, τόν φθόνο καί τά ἐπακόλουθα τῆς ἀνθρώπινης κακίας. Ἡ Παναγία κάτω ἀπό τόν Σταυρό πόνεσε πολύ. Ἐκεῖ ὁ πόνος κορυφώθηκε. Καί δέν πόνεσε μόνο γιά τόν Υἱό της. Πόνεσε καί πονάει γιά τά δεινά τοῦ κόσμου. Πόνεσε καί πονάει γιά τήν ἀποστασία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Πόνεσε καί πονάει, διότι οἱ ἄνθρωποι ἐγκαταλείπουν τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου καί ἀκολουθοῦν ἐμπαθῆ ἐντάλματα ἀνθρώπων. Ἐπειδή ὅμως πόνεσε πολύ, ἀγάπησε πολύ.

Ἡ ἐσωτερίκευση τοῦ πόνου καί τῆς ὀδύνης τήν ἔκαναν Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, μητέρα Μεγαλόψυχη, Μάνα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ κόσμου. Δέσποινα τοῦ Παραδείσου καί συγκάτοικο τῶν ἀγγέλων. Ἡ σοφία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μᾶς θυμίζει ὅτι ἡ Παναγία ἦταν καί αὕτῃ ἄνθρωπος. Βλάστησε ἀπό ἀνθρώπους, ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους. Ἐπειδή ὅμως ἡ μεγάλη της ἀγάπη γιά τόν Θεό τή βοήθησε νά ἀντισταθεῖ στήν ἀδυναμία τῆς ἀνθρώπινης φύσης καί νά νικήσει τή δύναμη τῆς κακίας, ἔγινε ἀπαρχή καί αἰτία γιά νά ἀνοίξει ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στόν Παράδεισο. Ἐγινε σκάλα πού μᾶς διοδεύει στήν οὐράνια μακαριότητα καί στήν αἰώνια ἀγαλλίαση καί μᾶς καθιστᾷ μετόχους τῆς ἀνέσπερης δόξας. Τιμοῦμε σήμερα τήν Παναγία, διότι ἔγινε πρότυπο προσφοῶς, ἀγιότητας καί ὑπακοῆς.

Τήν τιμοῦμε γιατί πρεσβεύει γιά χάρη μας. Γιατί μεταφέρει ἀκούραστα τόν δικό μας πόνο στόν Υἱό της, γιατί δέν σταματᾷ νά Τόν παρακαλεῖ γιά τίς ἁμαρτίες μας. Μπορεῖ οἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων νά πετοῦν γύρω ἀπό τόν θρόνο Τοῦ δίχως νά τολμοῦν νά Τόν ἀντικρίσουν, ἐκείνη ὅμως στέκεσαι μέ παρρησία δίπλα Του, γιατί ἔγινε ἡ Χώρα πού χώρεσε τόν Ἀχώρητο. Καί αὕτῃ τήν τιμή δεν τήν κράτησε γιά τόν ἑαυτό της, δεν τήν πρόβαλε αὐτάρεσκα γιά τήν ἴδια. Παρέμεινε καί παραμένει ταπεινή καί δοτική, ἡ Μάνα ὅλων μας, πού δέν παύει νά μᾶς νοιάζεται καί νά συμπάσχει μαζί μας. Νά μεταμορφώνει τόν πόνο σέ χαρά.

Στήν Μάνα Παναγία προσευχόμαστε νά μᾶς βοηθάει νά ἀποκρούουμε τούς

έμπαθεῖς λογισμούς πού κάνουμε γιά τούς ἀδελφούς μας. Τῆς ζητᾶμε νά μᾶς δίνει ὑπομονή, γιά νά μποροῦμε νά ἀντέχουμε τίς ἀδυναμίες καί τά σφάλματά τους καί νά τούς δίνουμε καί ἄλλες εὐκαιρίες – ὅπως ἀκριβῶς πράττει μέ ἐμᾶς καί ὁ Υἱός της. Τήν παρακαλοῦμε νά μὴν ἀφήνει νά λυγίζουμε ἀπό τήν ἐπίγνωση τῆς πτώσης μας καί νά μᾶς μαθαίνει νά συγκαταβαίνουμε στά λάθη τῶν ἀδελφῶν, ὅπως καί ὁ Υἱός της ἀντέχει τή δυσσομία τοῦ βίου μας. Τήν εὐχαριστοῦμε πού ἡ μεγάλη της ἀγάπη μᾶς κάνει νά τή νιώθουμε διαρκῶς δίπλα μας, ἄγρυπνη συμπαραστάτη καί βοηθό, ὅταν τά γόνατά μας κόβονται ἀπό τόν τρόμο, ὅταν οἱ σκοτοῦρες τοῦ βίου μᾶς ζαλίζουν σάν μελίσσι, ὅταν ἔχουμε τήν αἴσθηση ὅτι ὁμολογημένοι κι ἀνομολόγητοι φόβοι μᾶς κυκλώνουν ἀπό παντοῦ.

Τήν εὐγνωμονοῦμε, πού ὅταν νιώθουμε ὅτι εἴμαστε μόνοι μας στίς ἀνηφόρες τῆς ζωῆς, ἐκείνη μᾶς διαψεύδει, γιατί μᾶς κρατᾶ ἀπό τό χέρι καί μᾶς βοηθᾶ νά ξαποστάσουμε. Μαζεύομαστε σήμερα ἀπό τά πέρατα τῆς πατρίδας μας, λοιπόν, ἀπό πόλεις, χωριά, θάλασσες καί βουνά, στά ἱερά προσκυνηματά της ἀλλά καί σέ κάθε ναό, νά τῆς ἀποδώσουμε ἐλάχιστη ἀπό τήν τιμή πού τῆς ἀρμόζει. Ἀφήνουμε γιά λίγο τή ραστώνη τῶν διακοπῶν καί τοῦ θέρους, καί σκύβουμε μέ συστολή μπροστά στό ἄχραντό της σῶμα. Συναθροίζομαστε ὅπως οἱ Ἀπόστολοι γύρω της καί πανηγυρίζουμε τή μετάνστασή της. Στεκόμαστε ὅλοι μαζί ἐδῶ σήμερα, Πατέρες καί Ἀδελφοί, εὐλαβικοί προσκυνητές τῆς κλίνης τῆς ἀγίας της τελευτῆς, ὅπως μᾶς θέλει ἐκείνη. Ὁμονοοῦντες καί ἐπὶ τό αὐτό.

Γιατί τό γνωρίζουμε καλά: οἱ ἀληθινές γιορτές, οἱ πανηγύρεις καί τιμές τῶν ἱερῶν προσώπων τῆς πίστες μας γίνονται μέ ὁμόνοια, μέ πνεῦμα φιλάδελφο καί κοινό. Τότε μόνο οἱ προσευχές πού ἀναπέμπονται ἀνεβαίνουν καί καταλήγουν στόν θεῖο προορισμό τους. Ἀλλιῶς, διαλύονται καί σκορπίζουν στόν ἀέρα. Εὐχομαι ὁλόψυχα, τό Ἅγιο Πνεῦμα νά μᾶς φωτίζει, ὥστε νά γινόμαστε κατὰ τό δυνατόν ἄξιοι τῶν πρεσβειῶν της καί νά γιορτάζουμε πάντοτε ἐνωμένοι τήν Ἁγία Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πρὸς δόξαν τοῦ Υἱοῦ της καί πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπινου γένους!

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα!

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καί ἀγάπη Χριστοῦ

Ὁ Μητροπολίτης Ο ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ